

גרטה מירום – סיפור חיים / תיעדו: יהודית זוסמן ורוני שרון

נולדתי ב – 9.2.1913 בפרנקפורט אמין.

היה לי אח שנולד בשנת 1915.

אבא שלי היה סיטונאי לבדי ביטנה לחייטים.

אמא לא עבדה. היא הייתה שייכת למשפחת הרב, אברהם גייגר, שהיה רב רפורמי.

בשנת 1932 עברתי בחינות בגרות, אחרי לא ניתן היה לעשות

בחינות בגרות בהוראת היטלר.

הייתי ציונית בניגוד להוריי. עבדתי שנה בבנק, מטרתי הייתה לצאת לפלסטינה. קבלתי סרטיפיקט מ -"ויצו" ועליתי כחלוצה בשנת 1934.

הגעתי לבית ספר לנערות חקלאיות בנחלת יהודה בראשון לציון. בעלי היה בחבורת פועלים ליד בית הספר שלי.

התחתנו בשנת 1936, עד לנישואינו היינו בקיבוץ "בתלם" שעבר אחר כך והקים את קיבוץ עין גב. היינו בין עשר האנשים שייסדו את הקיבוץ.

כשהייתי בהריון עזבנו את הקיבוץ, חזרנו לנחלת יהודה ובעלי עבד כנהג משאית. בני נולד בראשון לציון ב 1935.

בשנת 1939 בעלי התנדב לחיל האוויר הבריטי שם היה עד 1946. כשהשתחרר הוא נכנס לצה"ל והיה קצין בחיל האוויר.

בשנת 1948 עברנו לחיפה, גרנו ברחוב הצלבנים. בעלי עבר לעבוד ב – "ציס" ובני למד בריאלי. התגרשנו ובעלי עבר לירושלים.

החלטתי ללמוד עברית, קצרנות, וכתובה על מכונת כתיבה.

עמדתי בכל ועבדתי כשלוש שנים בדשנים, משם עברתי לדגון לשבע שנים.

מדגון עברתי לרמב"ם כמזכירה רפואית, שם עבדתי כ – 10 שנים ויצאתי לגמלאות בגיל 72.

עברתי לגור בראשוני כרמל עם בעלי השני, לו נשאתי בברלין.

בני היחיד היה טיס בחיל האוויר בטייסת 199. יש לו שלושה בנים ולי יש עשרה נינים.

כשבני חגג לי יום הולדת 100, הזמנתי את השגריר הגרמני, שבא לאירוע עם אשתו, והיועץ המשפטי של השגרירות.

בתאריך 4.6.2015 קבלתי מהשגריר הגרמני אות הוקרה על תרומתי לטיפול

היחסים עם המתנדבים הגרמנים מארגון "אות הכפרה".